

**Přihláška do výběrového řízení
Rady České televize
na obsazení funkce**

generálního ředitele České televize

(příloha 7 a 8)

20. srpna 2011 v Praze

Rada České televize

140 70 Praha 4-Kavčí hory
Na Hřebenech II
Tel: +420 2 6113 4017
E-mail: radact@czech-tv.cz

Mgr. Martin Vadas

169 00 Praha 6
Říčanova 34/887

E-mail: martin.vadas@volny.cz

Příloha přihlášky č. 7

Vlastní hodnocení dosavadní profesní dráhy

Mám-li hodnotit moji více než třicetiletou profesionální dráhu, napadá mě, že její hlavní devizou je rozmanitost profesní i životní zkušenosti, široká profesní znalost tvůrčích i výrobních postupů, výjimečná setkání a především znalost lidí.

Vystudoval jsem v dobách reálného socialismu zdánlivě apolitický obor filmový a televizní obraz na filmové fakultě, jehož základem byla unikátní Teorie sdělování profesora Jána Šmoka. Spolu s Petrem Nýdrlem, Janem Krausem a dalšími jsme vytvořili jedno takové „sdělení“, první celovečerní hraný absolventský film FAMU „Evžen mezi námi“¹, který nám školní cenzoři Sequens, Ráža, Balík a další na deset let zavřeli do trezoru. Ze školy nás naštěstí nevyhodili, diplomy jsme obdrželi. Přestože jsem přihlášku do zaměstnání ve Filmovém studiu Barrandov jsem podal v roce 1982, odpověď na ni jsem nikdy nedostal. Po 27 letech Evžena mezi námi zařadili do Edice zlatého fondu české kinematografie vydávané na DVD². Letos na MFF v Karlových Varech jsme absolvovali ve Velkém sálu Hotelu Thermal před 1300 diváky obnovenou premiéru - po třiceti letech.

Začal jsem učit filmování ve francouzštině v kurzu FAMU-Speciál a později i česky na katedře dokumentární tvorby. U vyučování, coby odborný asistent, jsem zůstal 25 let. Studenti to se mnou vydrželi, i když museli pracovat a nedostávali známky zadarmo - bez patřičného studijního úsilí a tvůrčího výkonu. Někteří absolventi dokumentární tvorby, mezi nimi i dnes slavní a úspěšní režiséři, mi příležitostně děkují, že se prý něco naučili.

Až do r. 1989 jsem nesplňoval tzv. „kádrové předpoklady“, neměl jsem ani pomyslení, že bych měl někoho řídit apod. Začátkem devadesátých let jsem mohl realizovat některá témata, která mě v dokumentárních filmech zajímala. Dramaturgie ČST i ČT se poměrně dlouho po roce 1989 mnoha z nich vyhýbala a nedostatečně reflektovala překotný vývoj ve společnosti³. Snažil jsem se taková témata prosazovat.

Koncem roku 1991 jsem zvítězil v konkurzu na funkci šéfredaktora zpravodajství ČST z 39 uchazečů. Výběrová komise a posléze i ústřední ředitel Jiří Kantůrek mi dali mandát k přebudování tehdejšího federálního zpravodajství. Řídil jsem 256 tvůrčích pracovníků tehdejší RZ ČST s šéfredaktorskou odpovědností za více než 3 hodiny programu na F1 denně. Hlavní zpravodajský pořad „Deník ČST“ sledovalo každý večer pět až osm milionů diváků v celé ČSFR. Podařilo se nám v bouřlivém roce dělení státu pluralitně informovat obyvatele. Přispěli jsme snad k tomu, že převratné děje se v bývalém Československu odehrály bez výstřelů a obětí na životech, jak tomu tehdy bylo o pár set kilometrů jižněji.

Ve funkci šéfredaktora jsem si ověřil mj. i teoretické poučky o tom, že vedoucí pracovník může skutečně efektivně přímo řídit jen asi sedm až dvanáct podřízených. A k tomu má zkušenost režiséra přišla vhod.

Po roce 2005 jsem se věnoval jako autor, badatel, scénárista a režisér desetidílné dokumentární sérii Proces H⁴, kterou Česká televize vysílala v r. 2009 a 2010 a dalším dokumentárním projektům.

Měl jsem štěstí, že jsem v životě mohl dělat na věcech, které mě zajímaly.

¹ „Evžen mezi námi“ - absolventský film FAMU 1978-1980, na motivy povídky Hřbitovní kvítí Vladimíra Poštůlky, námět a scénář: Petr Nýdrle, Martin Vadas, Jan Kraus, kamera: Antonín Weiser, Petr Nýdrle, Martin Vadas, režie: Petr Nýdrle © FAMU 1981 FSB 1990.

² Bonton film 2007 - „Evžen mezi námi“

³ Byli jsme na začátku devadesátých let zřejmě jedinou zemí na světě, kde prezident republiky – povoláním dramatik - moderoval televizní pořady o ekonomické transformaci. „Nebyli lidé“.

⁴ Dokumentární série Proces H 10x52 min. © ČT 2009, Rekonstrukce procesu s vedením záškodnického spiknutí proti republice pod vedením Dr. Milady Horákové na základě světově unikátních filmových, zvukových i listinných archiválií z počátku padesátých let a poznatků mnoha historiků a pamětníků.

Příloha přihlášky č. 8:

"Osobní motivace k výkonu funkce generálního ředitele ČT"

Motivací k přihlášení se do konkurzu je mé osobní přesvědčení, že veřejná služba, kterou České televizi ukládá zákon, je současnou televizí poskytována neefektivně, často dokonce proti smyslu její existence a v rozporu s platnými dokumenty. Lze to dělat lépe. Mám obavu, že Česká televize svým působením nepřispívá k širokému pochopení rozporuplných jevů ve společnosti, naopak často mnohé rozpory sama vyvolává, pnutí ve společnosti spoluorganizuje, namísto aby přispívala pluralitní komunikací rozvoji demokracie i kulturnímu povědomí národa na občanském principu. Mám za to, že i za stávajících podmínek televizní vysílání veřejné služby lze zorganizovat účelněji, efektivněji a s pozitivním dopadem na vývoj demokratické společnosti. I když jsem se na veřejné službě podílel několik roků jen svými filmy, z mého hlediska jde o návrat k rozdělané práci.

V roce 1992 v krátké době na sklonku federace jsem se svými spolupracovníky vybudoval a řídil kvalitativně nové zpravodajství federální Československé televize. V závěru roku 1992 jako šéfredaktor Redakce zpravodajství ČST jsem Ivem Mathém nabízený přechod do České televize podmínil výběrovým řízením. On ale výběrová řízení nepoužíval. První takové výběrové řízení vypsal až Rada ČT⁵ na funkci generálního ředitele. Od té doby pravidelně plním slib daný v prosinci 1992 Ivo Mathému a do těchto výběrových řízení se hlásím. V roce 2001 jsem byl mezi třemi kandidáty spolu s Jiřím Balvínem a Petrem Sládečkem.

Uvědomuji si širší společenské příčiny a souvislosti neúspěšnosti mnoha bývalých generálních ředitelů i rad ČT, ale zároveň současné výběrové řízení Rady ČT přijímám jako výzvu k prolomení poměrně nešťastné tradice a nabízím své síly i kritický odstup.

Netoužím po ředitelování České televize za každou cenu, realizace filmů mě uspokojuje, ale jde mi o zlepšení veřejné služby, abych se před svými dětmi nemusel stydět za devastaci veřejného prostoru. Nejsem zavázán žádným zájmovým skupinám, lobbyistům a jejich zadavatelům. V České televizi jsem nikdy zaměstnán nebyl, i když pro ni občas pracuji externě. Natáčení filmů je pro mě radostí i vášní, ale zároveň narážím na jakousi neochotu uvnitř ČT poskytovat veřejnou službu v jisté kvalitě a s odpovědností. Nejde jen o nedostatečný prostor, který vytváří Česká televize pro závažná témata. Mnohá jsou přehlížena a tabuizována, divák nedostává, nač má

⁵ Výběrová řízení ředitel Mathé nepoužíval, vypsal ho až Rada ČT – hlásil jsem se do výběrových řízení v letech 1998, 2000, 2001, 2003, 2009 a nyní v r. 2011.

nárok, protože si platí televizní poplatek. Byrokratická struktura spotřebovává příliš mnoho energie a prostředků.

Je to také jedna z motivací a výzev – udělat televizi zajímavější, tvořivější, bez cenzury, bez P.R. kampaní vydávaných za veřejnou službu, bez autocenzury, se samozřejmou pokorou a serióznější než je dnes.

Heslo „MY JSME UDÁLOSTI“, kterými ČT 24 utlouká své diváky, je nepravdivé a falešné. Nedokáží-li tvůrci takového hesla rozlišit médium (zprostředkovatele) od události (skutečnosti) samotné, kterou divákovi virtuálně zprostředkováváme, tak je něco špatně. Jestli si to neuvědomují ani vrcholní manažeři P.R., je třeba se zabývat vážným nepochopením poslání televize veřejné služby alespoň u některých z nich.

Hlásím se do výběrového řízení s cílem pozvednout veřejnou službu.

Česká televize musí být nadstandardně

transparentním,

efektivním,

férovým,

věrohodným

a odpovědným

poskytovatelem veřejné služby.

Účastí ve výběrových řízeních, ve svých filmech a textech i prací na filmech svých kolegů, v rámci Filmového a televizního svazu FITES, na akademické půdě a na dalších fórech se dlouhodobě vyjadřuji k mnoha aspektům veřejné služby. Průběžně si opravuji, doplňuji a upevňuji moji představu o veřejné službě v televizním vysílání a jsem připraven převzít odpovědnost, sloužit veřejnosti se samozřejmou pokorou a tyto záměry realizovat.